

Lá Thư Thụ Nhân

Dịch theo thi sĩ cổ điển VN hay quá

From: PhongLan Edwards via CTKD1-2

Date: Wed, Sep 8, 2021 at 6:46 PM

Dịch một bài thơ

Có bài thơ tình yêu rất nổi tiếng, tương truyền là của nhà văn, nhà viết kịch vĩ đại nhất nước Anh, đó là William Shakespeare. Một số nguồn khác lại nói bài thơ này của Bob Marley, thông tin khác thì nói rằng đó là của một nhà thơ người Thổ Nhĩ Kỳ tên là Qyazzirah Syekh Ariffin. Bài thơ như sau:

You say that you love rain,
But you open your umbrella when it rains.
You say that you love the sun,
But you find a shadow spot when the sun shines.
You say that you love the wind,
But you close your windows when wind blows.
This is why I am afraid,
You say that you love me too.

DỊCH THƠ:

Em nói em yêu mưa,
Nhưng em lại mở ô khi trời mưa.
Em nói em yêu mặt trời,
Nhưng em lại đi tìm bóng râm khi mặt trời
tỏa nắng.
Em nói em yêu gió,
Nhưng em lại đóng cửa sổ khi gió lùa.
Đó là lý do tôi sợ,
Em nói em cũng yêu tôi.

Trên group facebook Đại Việt cổ phong, tác giả Lê Tiên Long dịch theo phong cách thơ của những tác giả nổi tiếng như sau:

1. Dịch theo phong cách Hồ Xuân Hương

Chém cha mây đứ thích trời mưa
Mưa xuống che ô, chẳng chịu vừa
Năm lần bảy lượt mê trời nắng
Lại núp bóng vườn lúc giữa trưa
Thích có gió lên, hiu hui thổi
Nhưng rồi khép cửa, chẳng khe thưa
Thân này ai nói yêu thương nhớ
Chẳng biết thật không, khéo lại lừa!

(Phong cách bài thơ “Lấy Chồng Chung”)

2. Dịch theo phong cách Bà Huyện Thanh Quan:

Ai ước trời mưa hắt bóng tà
Mưa về xuống chợ, mở ô ra
Bâng khuâng khách trú, mong trời nắng
Nắng sáng trời trong, núp bóng nhà
Nhớ gió chưa về đưa chút chút
Then cài bỏ mặc gió xa xa
Dừng thơ ngẫm lại lời non nước
Biết có thật không, người với ta?

(Phong cách bài thơ “Qua Đèo Ngang”)

3. Dịch theo phong cách Truyện Kiều của đại thi hào Nguyễn Du

Trăm năm trong cõi người ta
Yêu mưa yêu nắng khéo là dễ quên
Núp tán dâu lúc nắng lên
Che ô mưa xuống mà thâm tâm lòng
Lạ gì kẻ thích gió đông
Những là quen thói gió lồng cài then
Thơ tình lẩn giở trước đèn
Liệu chàng còn nhớ thề nguyên ngày xưa?

(Phong cách của Truyện Kiều)

4. Dịch theo phong cách nhà thơ Xuân Diệu:

Có một dạo, em thêm cơn mưa quá,
Hạt rơi là, em vội lấy ô sang
“Em những mong, có một chút nắng vàng!”
Vàng dương lên, em dịu dàng nấp bóng
Em thủ thi: “Ước gì... con gió lộng...”
Cơn mùa về, bên cửa đóng, xoa tay
Anh mỉm cười, nhưng bỗng thấy lo ngay
Vì anh sợ, lời yêu em cũng thế...

(Phong cách bài thơ “Xa Cách”)

5. Dịch theo phong cách nhà thơ Hàn Mặc Tử (bản dịch của Nguyễn Văn Thục) :

Sao em không còn yêu mưa nữa?
Mà vội xoè ô đợi nắng lên?
Nắng lên gắt quá, em không chịu
Núp bóng râm che, mặt chữ điền
Em thích những ngày mây gió lên
Sao đóng cửa rồi then cài then?
Lời ai ong bướm sao ngon ngọt
Yêu mến thật lòng được mấy phen?

(Phong cách bài thơ “Đây Thôn Vỹ Dạ”)

6. Dịch theo phong cách nhà thơ Nguyễn Bính:

Nắng mưa là chuyện của trời,
Thế mà nắng cứ hết lời yêu thương.
Thôn Đoài mượn chút mưa vương,
Thôn Đông đội nón trên đường che vai.
Hàng cau gọi chút nắng mai,
Giàn giầu tay níu tay cài nấc thang.
Dẫu rằng cách trở đò giang,
Gió lên bên đợ, đò càng phụ ai.
Thôn Đông nói nhớ thôn Đoài,
Tương tư này lại thức hoài bao đêm.

(Phong cách bài thơ “Tương Tư”)

7. Dịch theo phong cách của nhà thơ Trương Hán Siêu:

Khách thường nói:
Mưa rơi là hạt ngọc trời,
Nắng thời soi tỏ lòng người yêu đương.
Gió kia dịu mát càng thương,
Mang theo mùi cỏ ngát hương khắp trời.
Khách đi:
Che hạt ngọc trời, che nghiêng bóng mát, trốn ngày nắng to.
Thường khi đóng cửa tránh cho,
Ngày gió thổi đến, ngày lo gió nhiều.
Khách về:
Đừng nói thương yêu,
Khuê phòng dù lạnh lòng không muốn chào.

(Phong cách bài thơ “Bạch Đằng Giang Phú”)

8. Dịch theo phong cách nhà thơ Nguyễn Trãi:

Rồi hóng mưa thuở ngày trường,
Lọng tía đùn đùn tán rợp trương.
Vọng nhật lâu còn tràn thức đỏ,
Hoàng đàn hiên đã tịn ánh dương.
Lao xao gió hát thương trong dạ
Vội vã rèm buông tránh tà phong.
Lẽ có ái nường cầu một tiếng,
Thê thiếp đủ khắp đòi phương.

(Phong cách của “Bảo kính cảnh giới bài 43” – Nguyễn Trãi)

Với người đang biên tập lại những câu viết này, cũng xin nhại lại bài thơ nổi tiếng của thi sĩ Hồ Dzếnh, theo phong cách của 6 câu đầu trong bài thơ Ngập Ngừng:

Em tâm sự: yêu mưa và nắng, gió
Nhưng khi mưa lại lủi vùi vào hiên
Nắng kia lên, em té chạy vào nhà
Khi có gió, đóng liền khung cửa nhỏ
Tôi cứ sợ, khi nghe lời em nói
“Em yêu anh”, là có phải thật không?

SUỒI TÂM

From: Long Hoang via CTKD1-2
Date: Fri, Sep 10, 2021 at 8:16 AM

Cám ơn Chị Phong Lan đã gửi
- Dịch một bài thơ hay quá! Tôi cũng bắt chước.
Xin gửi đến các Bạn vài câu của tôi cho vui

Em nói với tôi em yêu mưa
Vài hạt mưa - Em vội che ô !
Em nói em cũng yêu trời nắng
Nắng lên - Em tìm bóng cây to !
Em nói em rất yêu trời gió
Nhưng em khép cửa - ngại gió lùa !
Em ơi ! Em đã làm tôi sợ !
Em nói yêu tôi ?- Thật đáng ngờ !!

Hklong

From: Cuong Mai via CTKD1-2
Date: Fri, Sep 10, 2021 at 1:09 PM

Những bài dịch quá hay nên theo chân HK Long.

Em nói em yêu mưa
Khi mưa lại mang ô
Yêu mặt trời nắng đẹp
Khi nắng tìm bóng cây
Yêu gió lộng ngoài trời
Khi gió lại khép cửa
Em nói em yêu anh
Làm anh cũng ngại ngùng!
—/-
Nhưng lòng anh vẫn nguyện
Sẽ là bóng cây mát
Là ô để che mưa
Cho em suốt cuộc đời

Cường Mai

From: PhongLan Edwards via CTKD1-2
Date: Fri, Sep 10, 2021 at 11:48 PM

Các bạn thân mến,

Thấy anh Long và Cường nổi hứng thi nhân, nên Phong Lan cũng bắt chước, nhưng xin các bạn thứ lỗi cho, vì học chương trình Pháp, rất bối rối với tiếng Việt, nhưng vẫn gửi bài họa con cóc này, ngày hôm nay cho các bạn quên chuyện buồn của 20 năm về trước .

PL

Anh nói em yêu mưa, nhưng em lại che dù
Anh nói em yêu nắng, nhưng em lại tìm bóng mát
Anh nói em yêu gió nhưng em lại khép cửa

Nhưng em hỏi anh có biết em yêu gì không?

Em yêu những giọt mưa phơn phớt bay
Không thấm ướt mái tóc em
Em yêu ánh nắng mùa Xuân
Lung linh qua cành anh đào
Em yêu ngọn gió heo may
Đùa giỡn với biển lúa xanh

Anh hỏi, anh có dành cho em được
Một tình yêu nhẹ nhàng
Không mưa lũ, tiêu diệt canh đồng hoang
Không nắng hạ gay gắt thiêu đốt cánh hoa vàng
Không giông tố tàn phá mái nóc tranh

Thì em gửi trọn tất cả tình yêu cho Anh.

PL

From: Dinh Thong Le
Date: Sat, Sep 11, 2021 at 2:45 AM

Envoyé de mon iPad

“Nắng mưa là bệnh của trời”

Mưa trong thi phú nói lời yêu đương

Nắng thu rėjo rất hơi sương

Em ơi đừng ngại tương phùng có nhau

Mưa rơi tí tách bắc cầu

Nắng mai rữ sạch nỗi sầu nhân sinh.

Paris, sáng 11/09/2021

LĐT

From: Long Hoang via CTKD1-2
Date: Sat, Sep 11, 2021

CHUYỆN ĐỜI

Anh nói - Anh chẳng thích trời mưa

Mà Anh hẹn Bạn ở Hạt Ngò !

Anh nói - Anh chẳng ưa trời nắng

Nắng vẫn đi - vì có Bạn chờ !..

Em ơi ! Có gì mà Em sợ

Chuyện nắng chuyện mưa chuyện gió to ...

Sự đời vẫn quấn quanh như thế

Ta vẫn cùng Em chung chiếc ô !

Hklong